

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Bálint Tünde ügyvéd (1012 Budapest, Logodi utca 65.) [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján, tekintettel a IV/1351-2/2018 ügyiratszámú felhívásban foglaltakra az alábbi

alkotmányjogi panasz indítvány kiegészítést

terjesztem elő.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1351-4/2018	
Érkezett: 2018 OKT 30.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	H

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.II.37.460/2017/4 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően azt semmisítse meg tekintettel arra, hogy sérti Magyarország alaptörvényének XV. cikk (2), XXIV. cikk (1), és a XXVII. cikk (1) bekezdéseit.

Indokolás

I. Pertörténet és tényállás rövid ismertetése

[REDACTED] 2015. szeptember 18. napján szabályos kérelmet terjesztett elő az elsőfokú Pest Megyei Kormányhivatal Váci Járási Hivatalánál a vezetői engedélye kiállítása érdekében. Az elsőfokú hatóság azonban az eljárás felfüggesztéséről döntött, majd 2016. január 11. napján kelt PE-17/OK/26-2/2016 számú határozatával elutasította a vezetői engedély kiadása iránti kérelmet. Indítványozó jogi képviselője útján fellebbezést nyújtott be az ítélet ellen, azonban a Pest Megyei Kormányhivatal, mint másodfokon eljáró hatóság a 2016. március 08. napján kelt PE/040/886-2/2016 ügyszámú határozatával lényegében azonos indokokra tekintettel helybenhagyta az elsőfokú határozatot. Az érintett határozatok indokolásában kifejtésre került, hogy a KEKKH arról tájékoztatta az érintett hatóságokat, hogy „Fellebbező érvényes német vezetői engedéllyel nem rendelkezik. Vezetői engedélye 2012. október 09. napján visszavonásra került droghasználat miatt, 2015. január 19. napján pedig végleg elutasításra került, mert nem felelt meg az orvosi-pszichológiai vizsgálaton.” A hatóságok a vezetői engedély kiállítása iránti kérelmet azért utasították el, mert a 326/2011 (XII.28.) kormányrendelet 19. § (7) bekezdése szerint a hatóság megtagadja a vezetői engedély kiállítását azon kérelmezőnek, akinek a vezetői engedélyét egy másik tagállamban korlátozták, érvénytelenítették, visszavonták vagy vezetői jogosultságát felfüggesztették.

Indítványozó jogi képviselője útján közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt nyújtott be keresetet, amely alapján a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint elsőfokú bíróság előtt 3.K.27.497/2016 ügyszámon volt folyamatban peres eljárás.

Felperes az eljárás során kifejtette, hogy a hatóságok által leírt tényállás teljes egészében helytelen, mert az aktában rendelkezésre álló németországi, gemündeni elsőfokú bíróság végzése az alábbiakat rögzítette: A felperes vezetői engedélyét visszavonta, meghatározott 12 hónap időtartamot, amely alatt a felperes nem szerezhet újabb vezetői engedélyt, illetve kimondta, hogy az időtartam lejáratá előtt 3 hónappal terjeszthet elő vezetői engedély iránti kérelmet. Felperes emellett kiemelte, hogy a hatóságok tévesen állapítottak meg

orvos-pszichológiai vizsgálatra vonatkozó kötelezettséget, mivel ilyen kötelezés nem történt, ezt a rendelkezésre álló iratok is igazolták.

Felperes kiemelte, hogy a hatóságok döntése európai uniós jogszabályba ütközik, tekintettel arra, hogy a 2006/126/EK Irányelv 11. cikk (4) bekezdésében foglalt szabályt az Európai Unió Bírósága a C-419/10. sz. ítéletében értelmezte, mely szerint a vezetői engedély korábbi érvénytelenítése, visszavonása, korlátozása vagy felfüggesztése nem akadályozza az új vezetői engedély megszerzését, ha a megszerzéskor a tilalmi idő már letelt. Felperes hivatkozott arra, hogy az érintett jogszabály ellentétes értelmezése sértené egyrészt az EUMSZ 21. cikkében biztosított szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogot, másrészt az Alaptörvény XV. cikkében rögzített egyenlőség elvét, mert különbséget tesz egy új vezetői engedély kiállítása iránti kérelmet előterjesztő német és magyar állampolgárok között.

Az elsőfokon eljáró Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 3.K.27.497/2016/9 számú ítéletével felperes keresetét elutasította. A bíróság kifejtette, hogy a német tájékoztatás alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a vezetői engedélyét Németországban visszavonták és annak megújításához orvos-pszichológiai szakvéleményt kell bemutatnia Németországban.

Felperes az elsőfokú ítélettel szemben 2017. május 09. napján felülvizsgálati eljárást kezdeményezett a Kúriánál, melynek eredményeként Kfv.II.37.460/2017 ügyszámon volt folyamatban kúriai felülvizsgálati eljárás. Az eljárásban felperes kifejtette, hogy az uniós jog részét képezi az Európai Unió Bíróságának ítéletekben hozott jogértelmezése is, hiszen ezeken keresztül válik egyértelművé az uniós jog tartalma és értelmezése. Erre tekintettel a felperes által hivatkozott C-416/10 sz. ítéletben foglaltak nem hagyhatóak figyelmen kívül a 2006/126/EK Irányelv, és annak nemzeti jogba történő átültetésére szolgáló 326/2011 (XII.28.) Kormányrendelet értelmezése és alkalmazása során. Ezen ítélet pedig egyértelműen rögzítette, hogy [...] *ebből nem az következik, hogy a személy, akinek vezetői engedélyét korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták, soha többé nem szerezhet új vezetői engedélyt valamely másik tagállamban, még az új vezetői engedély megszerzése átmeneti időszakának lejárata után sem.* Emellett kiemelte, hogy álláspontja szerint az Irányelv ezzel ellentétes értelmezése azt eredményezné, hogy egy másik tagállam állampolgára csak a saját tagállamában szerezhetne új vezetői engedélyt, ami sérti a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2018. április 18. napján hozta meg a Kfv.II.37.460/2017/4 számú ítéletét, melyben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta, indokolásában azonban a korábbiaktól - illetve a tényállástól - teljesen eltérő megállapításokat tett. A Kúria kifejtette, hogy amennyiben valakinek a vezetői engedélyét visszavonták, felfüggesztették vagy korlátozták, akkor az illetőnek van jogosítványa, ezért újat nem kérelmezhet. Az ilyen létező, de nem hatályos jogosítvány esetében az aktiváláshoz kell a jogosítottnak valamilyen előírást teljesítenie. Álláspontja szerint a felperes a létező jogosítványát egy orvos-pszichológiai szakvélemény után kaphatja vissza. Kiemelte, hogy a felperes által hivatkozott EUB döntés nem releváns az ügyben, tekintettel arra, hogy abban egy érvénytelenített vezetői engedély helyett engedély más tagállamban új jogosítvány megszerzését. Emellett kiemelte, hogy az Irányelv preambuluma szerint meg kell határozni a vezetői engedély kiállításának minimum követelményeit. Felperestől a német hatóságok orvos-pszichológiai szakvéleményt követeltek meg, amelyet nem tudott bizonyítani, azonban a magyar hatóság sem adhat ki olyan személynek vezetői engedélyt, aki bármely egészségügyi okból alkalmatlan a járművezetésre.

II. Hatáskör, határidő, jogorvoslat

Az alkotmányjogi panasz eljárásra indítványozó egyedi ügyében az Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § alapján jogosult. A panasszal érintett Kúriai döntés érinti indítványozó jogait, így jogosult a jogi képviselője útján alkotmányjogi panasz benyújtására.

Indítványozó az elsőfokú közigazgatási határozattal szemben fellebbezéssel élt, majd a másodfokú közigazgatási határozattal szemben bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett elő. Végül a jogerős bírósági ítélet ellen felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához. Mindezek alapján a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Az ügyben perújítási eljárás nincs folyamatban.

A Kúria megsemmisíteni kért Kfv.II.37.460/2017/4 számú, 2018. április 18. napján kelt, postai úton megküldött ítéletet az indítványozó jogi képviselője 2018.06.29. napján vette kézhez, így az alkotmányjogi panasz indítvány az Abtv. 30. § (1) bekezdésének első fordulat, és az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2003 (II.27.) AB Tű. Határozat 28. § alapján 2018. augusztus 28. napján került benyújtásra az elsőfokú Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál.

A t. Alkotmánybíróság IV/1351-2/2018 ügyiratszámú tájékoztatásban foglaltaknak megfelelően nyilatkozom, hogy Ügyfelem a nevének nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá. Az erre vonatkozó formanyomtatvány nyilatkozatot jelen beadványomhoz mellékeltem.

III. Alaptörvényben biztosított jogok

Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés kimondja, hogy „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés kimondja, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „Mindenkinek, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén, joga van a szabad mozgáshoz és tartózkodási helye szabad megválasztásához.”

Egyéb, az ügyben releváns jogszabályok

Az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés 18. cikk: *A Szerződések alkalmazási körében és az azokban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, tilos az állampolgárság alapján történő bármely megkülönböztetés.*

EUMSZ 21. cikk: *A Szerződésekben és a végrehajtásukra hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokkal és feltételekkel minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz.*

Az Európai Parlament és Tanács 2006/126/EK Irányelv 11. cikk (4) bekezdés: *A tagállam megtagadja a vezetői engedély kiállítását azon kérelmezőnek, akinek a vezetői engedélyét egy másik tagállamban korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták.*

326/2011 (XII.28.) Kormányrendelet 19. § (7) bekezdése: *A közlekedési igazgatási hatóság megtagadja a vezetői engedély kiállítását azon kérelmezőnek, akinek a vezetői engedélyét egy másik tagállamban korlátozták, érvénytelenítették, visszavonták vagy a vezetési jogosultságát felfüggesztették.*

IV. Jogi indokolás

A fent hivatkozott jogszabályok és Alaptörvényben biztosított alapjogok értelmében minden embernek (uniós polgárnak) joga van ahhoz, hogy valamennyi tagállamban szabadon mozogjon és tartózkodjon, a különböző tagállamokban állampolgárságukra tekintettel ne különböztessék meg őket, és az egyes tagállamok hatóságai és bíróságai előtt az egyenlő elbánás elvét figyelembe véve ügyeiket azonos módon, részrehajlás nélkül és tisztességes módon intézzék el.

A hatóság arra tekintettel nem bocsátotta ki indítványozó vezetői engedélyét, mert korábban a német vezetői engedélyét visszavonták. A hatóságok kiemelték, hogy a német tájékoztatás szerint a vezetői engedélye

megszűnt, az új vezetői engedély megszerzéséhez orvos-pszichológiai szakvéleményt kell indítványozónak benyújtani. Ez utóbbi a hatóság önkényes megállapítása, ilyen kötelezésre nem került sor, a rendelkezésre álló német dokumentumok ennek az ellenkezőjét bizonyítják. Ezt a tényt azonban az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, illetve a visszavonás tényére tekintettel, az EU Irányelv és Kormányrendelet vonatkozó rendelkezéseit tévesen értelmezve és alkalmazva megállapította a határozatok jogszerűségét. Mindezek után a Kúria a korábbiakban megállapítottaktól és az okiratokkal alátámasztott tényállástól eltérően tévesen állapította meg azt, hogy felperes vezetői engedélye nem szűnt meg a visszavonással, így új engedély megszerzésére nem jogosult.

1./

Álláspontom szerint megvalósul az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes eljárás sérelme azzal, hogy a Kúria a korábban megállapítottakkal, illetve a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokkal alátámasztott tényállással ellentétesen állapította meg, hogy indítványozó korábbi német vezetői engedélye a mai napig létezik, az csupán „inaktív”. Erre tekintettel indítványozó nem is volt jogosult új vezetői engedélyt kérelmezni Magyarországon. Ráadásul az ítélet indokolása sem megfelelően részletes, hiszen a Kúria semmilyen tényleges indokkal nem támasztotta alá ezen kijelentését. Az ítélet nem tért ki arra, hogy a Kúria milyen bizonyítékok vett irányadónak, azokat miként értékelte és a bizonyítékok alapján hogyan jutott arra a -téves- megállapításra, hogy indítványozó német vezetői engedélye mind a mai napig létezik.

A bírósági eljárásokban mind a bíróság, mind a Kúria köteles a rendelkezésre álló bizonyítékokat figyelembe venni, azonban az érintett eljárásokban a német állampolgárságú indítványozó német vezetői engedélyével kapcsolatos német nyelvű határozatokat lényegében teljes mértékben figyelmen kívül hagyták. Nem vették figyelembe, hogy a német bírósági határozat alapján indítványozó vezetői engedélyét visszavonták, ami azzal megszűnt és új vezetői engedély iránti kérelmet csak egy meghatározott idő letelte után nyújthat be. Emellett az okiratokban szó sem esik semmilyen orvos-pszichológiai vizsgálatra kötelezésről, melyet szintén nem vizsgáltak meg, hanem a közigazgatási határozatokban -tévesen- leírtakat vették alapul.

A tisztességes eljáráshoz való jog értelmében az eljáró bíróságoknak a döntéseiket a bizonyítékokkal alátámasztott, valóságnak megfelelő tényállás alapján kellene meghozniuk. Emellett a bíróság a döntését kellő részletességgel kifejtett indokolással kell, hogy alátámassza. Ha a Kúria a ügy lényegére vonatkozó nyilatkozatokat és bizonyítékokat kellő alapossággal nem vizsgálja meg és ennek értékeléséről határozatában nem ad számot, akkor felmerül az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme. Ez az alkotmányos előírás a bíróságot az eljárási törvényben foglaltak szerint kötelezheti. (7/2013. (III. 1.) AB határozat [33]) Mindezek alapján megállapítható, hogy a Kúria ítélete a tényállással és a rendelkezésre álló bizonyítékokkal és peres felek nyilatkozataival ellentétes megállapításokat tartalmaz, ezeket a megállapításokat pedig semmilyen bizonyítékkal és indokolással nem támasztotta alá. Így a tisztességes eljárás és az ügyek tisztességes módon való intézésének követelményét, vagyis az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését egyértelműen megsértette a Kúria ítélete.

2./

A Kúria ítéletében kifejtettek értelmében indítványozó német vezetői engedélye a visszavonással csak „inaktívvá” vált, így új vezetői engedélyt nem szerezhethet, hanem a korábbi engedélyét Németországban aktiválhatja, még hozzá egy orvos-pszichológiai vélemény teljesítésével. Ez a megállapítás nemcsak a valósággal és tényállással ellentétes, de sérti az egyenlő bánásmód és a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogot is.

Indítványozó német állampolgár, akinek korábban német vezetői engedélye volt, mely engedélyét a német hatóság visszavonta. Ennek értelmében a német vezetői engedélye megszűnt, új vezetői engedélyét csak a német bíróság által meghatározott tilalmi idő letelte után szerezhethet. Ezt támasztják alá a rendelkezésre álló iratok is.

Ezzel szemben a Kúria tévesen megállapította, hogy a vezetői engedélye létezik, csak nem hatályos, megújításához egy meghatározott követelményt- orvos-pszichológiai szakvéleményt kell teljesítenie, azonban új vezetői engedélyt nem szerezhethet.

A Kúria megállapítása a magyar jogszabályokon alapul, amely szerint a visszavonás esetén utánképzés teljesítésével visszakapható a vezetői engedély. Azonban egy másik tagállam által kiállított vezetői engedély és annak a másik tagállam jogszabályai alapján történt visszavonása esetén a bíróság nem hagyhatja figyelmen kívül az adott tagállam hatóságának tájékoztatását, és vonatkoztathatja az érintett magyar jogszabályt az ügyre! A nemzetközi jogsegély és megkeresés pontosan azt a célt szolgálja, hogy a magyar hatóság és bíróság tényeket és tájékoztatást kapjon egy másik tagállamban fennálló helyzetről. Jelen esetben az indítványozó német vezetői engedélyét Németországban vonták vissza, így a német jogszabályok alapján a vezetői engedély megszűnt. Erről szólt a német hatóság tájékoztatása is. Ezzel szemben a Kúria ítéletében önkényesen állapította meg, hogy a vezetői engedély nem szűnt meg, az létezik, csak nem hatályos.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azáltal is megvalósul a diszkrimináció, ha különböző helyzetben lévőket azonos módon kezelnek. A megkülönböztetés indokolatlan hiánya az alkotmányos egyenlőség sérelméhez vezet. (1/1995. (II.8.) AB határozat, 42/2007 (VI.20.) AB határozat; 184/2010 (X.28.) AB határozat). A Kúria a jelen panasszal érintett ítéletében tett megállapításával egy különböző helyzetben lévő (akinek a német vezetői engedélyét német jogszabályok alapján vonták vissza) nem kezelte különbszözen, hanem azonosan értékelte és kezelte a helyzetét, mintha egy magyar vezetői engedélyt magyar jogszabályok alapján vontak volna vissza. Ez azonban megsérti az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt egyenlő bánásmód elvét.

Amennyiben elfogadható lenne, hogy egy német jogszabály alapján történt visszavonásra a magyar jogszabályok szerinti jogkövetkezményeket alkalmazzák, az ítéletben foglaltak akkor is sértik az egyenlő bánásmód elvét. Ha már a magyar jogkövetkezményt alkalmazzák, akkor a vezetői engedély visszaszerzéséhez szintén a magyar előírást, vagyis az utánképzést kellene figyelembe venni, nem a német jogszabályok szerinti orvos-pszichológiai szakvéleményt. Ha ezzel ellentétesen járnának el, akkor azzal állampolgársági alapon tesznek különbséget, mert egy német állampolgár Magyarországon történő vezetői engedélyének visszaszerzéséhez nem a magyar, hanem a német előírások betartását követelik meg. A jogalanyok közötti megkülönböztetésnek azonos csoportra nézve kell fennállnia. Az azonos csoporton belüli megkülönböztetés akkor nem alkotmányellenes, ha az eltérésnek kellő indoka van. (21/1990. (X.4.) AB határozat, 170/2010 (IX.23.) AB határozat) Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az azonos helyzetben lévő között nem alapjogok tekintetében tett megkülönböztetés csak akkor alkotmányellenes, ha nincs észszerű indoka, tehát önkényes. (16/1991. (V.20. AB határozat), 61/1992. (XI.20.) AB határozat) Ezzel az azonos helyzetben lévő különböző helyzetben kezelnek, vagyis megsértene az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt egyenlőség elvét.

Az Alaptörvényben rögzített törvény előtti egyenlőség elve elsősorban azt jelenti, hogy a jogi szabályozás mindenkire egyformán vonatkozik. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a megkülönböztetés ellentétes az Alaptörvénnyel, ha a jogalkalmazó az egymással összehasonlítható, az adott kérdés szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok között anélkül tesz különbséget, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Megállapítható a kifejtettek alapján, hogy a Kúria a vezetői engedély szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok (vezetői engedélyt kérelmezők) között anélkül tett különbséget, hogy annak alkotmányos indoka lenne. Amennyiben azonos csoportba tartozónak tekinti a német és a magyar állampolgárságú vezetői engedélyt kérelmezőt, úgy a jogszabályok alkalmazása során sem járhat el különbözőképpen. A német állampolgárságú kérelmezőre a korábbi német vezetői engedélye ellenére is a magyar jogszabályok szerinti jogkövetkezményt, vagyis jelen esetben az utánképzést kell figyelembe venni, melyet nem tett meg a Kúria. Amennyiben a Kúria a korábbi német vezetői engedélyre (és nem a kérelmező német állampolgárságára) tekintettel a német jogszabályi előírásokat veszi figyelembe, ezzel külön csoportba sorolva indítványozót, akkor a német előírások és azoknak a jogkövetkezményei között sem válogathat, vagyis nem állapíthatja meg hogy a német jogszabályok alapján elrendelt visszavonás következménye a magyar jogkövetkezménynek megfelelő „inaktivitás”.

Mindezekre tekintettel a Kúria egyértelműen megsértette az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésben foglalt egyenlő bánásmód elvét amikor a különböző helyzetben lévő indítványozót nem kezelte különbözőképp, illetve amikor azonos csoportba sorolta más (magyar) vezetői engedélyt kérelmezőkkel, mégis különbözőképpen, más jogszabályokat alkalmazott felperes ügyére.

3./

A Kúria azon megállapítása, mely szerint a német állampolgár a korábbi német vezetői engedélyének visszavonására tekintettel a német jog szerinti orvos-pszichológiai szakvélemény teljesítésével szerezhethet új vezetői engedélyt (Kúria téves megállapítása szerint a régi engedélyét újra aktiválni), lényegében azt mondja ki, hogy az új engedélyt kizárólag Németországban szerezhethi meg. Ezzel azonban sérti indítványozó Alaptörvény XXVII. cikk (1) és az EUMSZ 21. cikkében rögzített szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát.

4./

Az Alaptörvény E cikkének (1) bekezdése értelmében „Magyarország az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében közreműködik az európai egység megeremtésében.”

A Kúria kimondta, hogy indítványozó ügyében nem irányadó az EU Irányelv, mert az csak új vezetői engedély megszerzésére vonatkozik, méghozzá a korábbi vezetői engedély érvénytelenítése esetén. Ez azonban az Irányelv rendelkezéseivel teljesen ellentétes, hiszen a 11. cikk (4) bekezdés rendelkezéséből egyértelműen kitűnik, hogy vezetői engedély kiállításáról (nem megújításáról) rendelkezik visszavonás (nem kizárólag érvénytelenítés) esetén. Mindezek alapján a Kúria saját maga értelmezte az EU Irányelv érintett rendelkezését, melyre azonban az unió jogszabályok alapján kizárólag az Európai Unió Bírósága jogosult. Emellett ráadásul teljesen figyelmen kívül hagyta az érintett Irányelv korábbi, EUB általi jogértelmezését, mely azonban minden tagállam bíróságára nézve kötelező, hiszen az uniós jogrendszer részét képezi.

Mindezek alapján a Kúria ítélete nem felel meg az Alaptörvény E cikkében foglaltaknak, amely nem az állampolgároknak biztosított alapjog, így indítványozó közvetlenül nem hivatkozhat arra az alkotmányjogi panaszában, mely tény a IV/1351-2/2018 ügyiratszámú tájékoztatás is kiemelt. Az E cikkben foglaltakra nem közvetlenül, mint alapjogsértésre hivatkozok, azonban szükségesnek tartom kiemelni arra tekintettel, hogy az E cikkben foglaltak megsértésének következményeként a Kúria ítélete sérti indítványozó egyéb, európai uniós jogait is.

Mindezekre tekintettel kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.II.37.460/2017/4 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően azt semmisítse meg tekintettel arra, hogy sérti Magyarország alaptörvényének XV. cikk (2), XXIV. cikk (1), és a XXVII. cikk (1) bekezdéseit.

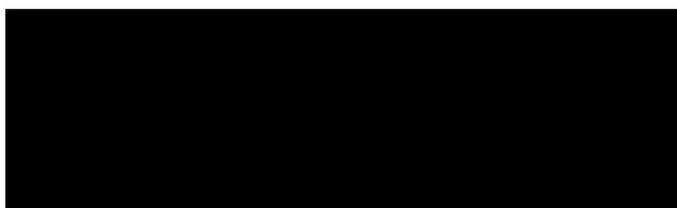
Budapest, 2018. október 25.

Tisztelettel,

dr. Bálint Tünde ügyvéd
Dr. Bálint Tünde Ügyvédi Iroda
indítványozó jogi képviselőként

Alkotmánybíróság

hiánypótlás

képviseli:

DR. BÁLINT TÜNDE
ügyvéd
1012 Budapest, Logodi u. 65.
Telefon: (36-1) 212-0205

a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság előtt 3.K.27.497/2016 számú peres eljárást
követő kúriai felülvizsgálati eljárás során hozott
Kfv.II.37.460/2017/4 számú ítélet ellen benyújtott
panasz alapján indult, **IV/1351-2/2018** ügyszámú
alkotmánybírósági eljárásban

